



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Caŕŕiano Diacono. 402.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Cassio Presbytero. 400.

Pudore ob ea quæ oportet scire affici, à pudore proculdubio liberat: Nescire autem, in immortalem infamiam conicit.

Zosimo Presbytero. 401.

Si, qui ieiuniis, & humi dormitionibus, aliisque asperioris vitæ generibus, corpus domant, atque hac ratione brutam libidinum potentiam coërcent, si à libidine semel subacti deprehendântur, veniam haudquaquam consecuturi sunt, qui libidinem alliciunt, ac per luxum eam excitant (infer quos nomen tuum vulgò referunt) quam tandem veniam obtinere queant?

Cassiano Diacono. 402.

Theologus ille ac Deo charus Ioannes, ac verè tonitruï filius, deiloqualingua (nam à Spiritu sancto mouebatur) diuini Verbi hypostasim & proprietatem, atque æternitatem & regnum, quod non aduentitium sed essentialè sit, prædicauit. Ac per id quod sæpius dixit, erat, illud, ex non existentibus, eliminauit.

Eidem. 403.

Cum rectis dogmatibus, vir sapientissime, sapientiam coniungere oportet, siquidem illud verum est, vt certè est, fidem sine operibus mortuam esse. Quòd si ambæ permisceantur, ac quodammodo copulentur, tum denique perfecta & suprema gloria elucet, pietate nimirum & virtute in vnum concurrentibus,

Maroni. 404.

Quando quidem exiguæ causæ ingentia bella persæpe accendunt, dehortor te, ne contentionum igniculos inicias. Nā cum pugna excitantur, omnia bona ex eorum qui inter se dissident, animis radicitus euellunt.

Κασσίω πρεσβυτέρω. υσ.

Τὸ μὴ εἶδεναι ἀρχαῖος ἂν εἶ, ἀρχαῖος ὄντως ἀπαλλάτῃ. τὸ δὲ μὴ εἶδεναι, ἀρχαῖος ἀθανάτω ἀβελβᾷ.

Ζωσίμω πρεσβυτέρω. υα.

Εἰ οἱ νηστείας ἢ χαμηνίας ἢ ταῖς ἄλλαις σκληραγωγίας τὸ σῶμα δαμάζοντες, καὶ ταύτη τὴν ἄλογον ἢ παθῶν ἐξουσίαν κολάζοντες, ἀλλ' οἱ ἐνάπαξ ὑποὶ ὀπιθυμίας κεραιωμένοι, ἢ συγνώμῃ θήσονται, οἱ τὸ ἀκλόνητον ὡς θεοκλαυῶντες, ἢ ἀφ' ἧς τὸ περὶ τῆς τοῦ διεγείροντες, ὧν ἕνα σε φασὶν εἶναι, πῶς ἀπολαύσῃ συζητήσῃ.

Κασσιανῷ Διακόνω. υβ.

Ὁ θεολόγος καὶ ἡρακλῆς Ἰωάννης, ὁ τὸ βροντῆς ὄντως υἱός, θεοφρέστω γλώτῃ. ὑποὶ ἁγίᾳ γὰρ πνεύματος σκινεῖτο, τὴν τῆς θεοῦ λόγου λόγον ὑπόστασιν τε ἢ ἰδιότησα, ἀϊδιότησα τε ἢ βασιλείαν, οὐκ ὀπίσκειτο, ἀλλ' ἐσιώδη τυγχάνουσαν ἀνεκλήρυξε. ἢ τῶ πολλὰς ἡμῶν εἰπέιν, τὸ ἐκ μὴ ὄντων ἐξωστράκισε.

Τῶ αὐτῷ. υγ.

Κιρῆαν χεῖρ, ὡ σοφώτατε, τῆς τῆς δογματῶν ὀρθότητι, τὴν ἀπὸ τῶ πολιτείας φιλοσοφίαν, εἶνε ἀληθὲς ὅτιν, ἀληθὲς δὲ, ὅτι ἢ πίστις χεῖρ τῶ ἔργων νεκρά ὅτιν. εἰ δὲ τὸ μείζον χεῖρ τῶ μείζονος. εἰ δ' ἀμφοτέρω κεραυθῆν, ἢ πρόποντινὰ ἐνωθῆν, τότε δὴ τότε ἢ τελεία ἢ ἀκροτάτη εὐδοκίμοσι ἀναφάνεσαι, εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς εἰς ταῦτα συνδραμύσης.

Μάρωνι. υδ.

Ἐπειδὴ μικραὶ αἰτίαι μεγάλας πολλὰς ἀνάπτουσι πολέμους, παραγγέλλω σοι μὴ σπινθήρας φιλοτικῶν ἐμβάλλῃ. ἀναρριπίζόμενοι γὰρ αἱ μάχαι, πάντα τὰ καλά ἐκ τῆς τῆς ἀφ' ἑρμῶν ἐκλείψῃ ψυχῆς.

Πάλλω.